

From: Jelena Burza Franjic <jelenaburza.franjic@gmail.com>

Sent: Wednesday, June 19, 2024 11:51 AM

To: nacelnik@opcina-ruzic.hr; procelnik@opcina-ruzic.hr; rad@si.t-com.hr; rad-drnis@si.t-com.hr; zupan@skz.hr; iris.ukic.kotarac@skz.hr; kontakt@vodovodsib.hr; senka.bilac@skz.hr

Subject: Da li je moguće u 21om stoljeću ne imati vodu?

Poštovani,

Pišem ovaj mail u nadi da neću sama sebi svako jutro govoriti da li je moguće, pitati se da li je stvarno moguće da u 21om stoljeću jedna obitelj koja živi na selu nema ono najosnovnije? "VODU". Odmah se ispričavam ako ću poneki izraz napisati u duhu jezika. Nepojmljivo da mi kao selo, područje u kojem obitavamo i živimo, a oko nas teče toliko rijeka, vodu nemamo. Znam reći ćete, pa nemaju je ni drugi. To ne da je žalosno, to je i više nego jadno. Jer sam mišljenja da bi ono najosnovnije za život trebali svakom čovjeku omogućiti. Samo što se to očito ne omogućuje. Ne trebam sve u detalje ni pisati, jer vjerujem da svi dobro znate tko smo i čime se bavimo, i od čega živimo. Izabrali smo život na selu, izabrali smo ovdje živjeti sa djecom, odgajati ih da budu sutra svoji ljudi. Živimo od blaga, od krava, koza, ovaca, magarica. Od sirane i svih proizvoda koje tu proizvedemo. Izabrali smo napraviti kuću, izabrali smo to što jesmo, nije nam žao. Kao trebalo bi biti pohvalno to što se jedna obitelj odlučila na sve to, trebali bi biti primjer drugima. Ali kad vidim da se mi za ono najosnovnije moramo, da napišem boriti toliko dugo, da mi je i sad nepojmljivo dok ovo pišem, kako općina, županija, država nitko nema sluha, nemaju senzibiliteta niti malo. Zar je normalno u 21om stoljeću uopće biti bez vode? Zar je došlo do toga da svatko gleda isključivo samo na sebe, gdje je nestala ljudskost? Gdje je to sve u nama ljudima? Ako vidiš da nekome treba pomoći, pa pomoz mu. Vidi što mu treba da bi mu se olakšalo koliko se olakšati može. Ja se zahvaljujem Vama koji ste bili kod nas ispred štale, koji ste pričali koliko čega treba, od cijevi i tako dalje. Hvala vam, ali nitko od tada do danas nije rekao ni riječi jedine. Osim što sam dobila informaciju od načelnika gdina Durdova da rade zid oko škole koji se urušava, i da ako ostane sredstava da će se na jesen vidjeti da li će se ići prema realizaciji spajanja vode prema našoj kući ili ne. Načelniče Durdov, ako sam nešto krivo iznjela, oprostite. Neka se popravi zid, neka idu radovi. Ponavljam, nisam od struke da bih mogla decidirano reći i govoriti što koliko košta. Gospoda iz Rad-a i gđin iz Šibenika su rekli da to i nije toliko skupo, cca 15ak tisuća eura. Samo kopanje bagerom, to ide jako brzo. Znači sve se to može u nekom periodu završiti, ali ništa se i ne započinje. Ni poziva od nikog da kažu: "Slušajte, to će koštati toliko, sa radovima krećemo tad i tad, procedura je takva i takva. Međutim ni slike ni tona. Na koncu svega, vodu opet voze DVD-i iz Drniša, rijeđe DVD Ružić jer kad god ih zovemo njima je vozilo u kvaru, nema tko dovesti i slično. Međutim, sad bih vas pitala kao osoba kako biste se vi svi zajedno osijećali da nemate vodu? Kako bi vama bilo da vlastitoj djeci morate ograničavati potrošnju vode, da morate birati dane kad ćete ih kupati, kad ne. A da ne pišem kako bi se osijećali da se ni vi kao odrasli ljudi na kraju dana ne smijete otuširati, jer eto morate štediti na vodi i da dođete smrdljivi na svoje radno mjesto. Vjerujem da svi vi na potrošnju vode prilikom kupanja ne gledate. Možda ne bih ni ja gledala da je imam i da mi teče u izobilju, da je uopće imamo u tolikoj mjeri. Nažalost moramo gledati i paziti. Iznos koji platimo svaki mjesec za to što nam DVD-i dopreme vodu je ne velik, nego povelik. Staviti ću vam u privitak maila zadnji račun, pa pogledajte stavku koliko košta kubik vode, a onda pogledajte stavku prijevoza DVD-a. A onda se zapitajte koliki iznos platimo svaki mjesec, to je račun još dok nisu došle vrućine. Sad kad krenu topliji dani, žege i sparine, jedna prosječna plaća će ići samo na tu stavku života. Da imamo vodu, platili bi trošak vode koliki god da račun dođe, sigurno bi bio manji nego li je sada. Svoje sinove neću moći odvesti na more ni 3 dana jer na kraju neću imati od čega sve financirati, jer se sve veže jedno na drugo. Svaki dan razmišljam sve više je li ovo nama potrebno? Mučimo se sa blagom 24h u danu, 7 dana u tjednu, nema petka ni Sveca, nema odmora. I neka nema. Umjesto da vi svi i država zahvaljuje nama mladima i školovanima što smo tu gdje jesmo, da sela ne propadaju, da ima mladih ljudi i djece...Ne, imam osjećaj da je nekome interes da selo propadne, da još više mladih obitelji ode iz Hrvatske. Dok naša djeca, pa čak i ova iz vrtića u posjetu našoj farmi nisu znali koja je koja životinja, čini mi se da će imati sve manje i manje prilike za to. I opet se vraćam na početak maila gdje se zapitam da li je stvarno moguće u 21om stoljeću ne imati vodu? Dođem do zaključka: "Da, tako nam je! I da, moguće je. Da mi je samo znati tko je pisao konvencije o ljudskim pravima i pravima na dostojan život? Kad mi kao mlada obitelj to nemamo, a očito nikog nije ni previše briga. I ako je, ne znam zašto se na sve toliko čeka? Da li je došlo do toga da svatko gleda samo na sebe, i da ako ja

imam, imam. Meni je dobro. Što me briga kako je njima? Ko ih j..e, nek se snalaze. Gdje je nestao moral za druge? Postoji li uopće pitam se?!

Još jednom, moje isprike ako sam nešto krivo napisala, ali vjerujte mi pisali bi i Vi svi još i gore.

Lijep pozdrav,

Jelena Franjić